הלכה · משנה תורה · מפרשים · יד איתן · ספר קורבנות

יד איתן על משנה תורה, הלכות קרבן פסח

רבי אברהם משכיל לאיתן

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

יד איתן על משנה תורה, הלכות קרבן פסח

רבי אברהם משכיל לאיתן

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/יד-איתן-על-משנה-תורה-הלכות-קרבן-פסח/
הקובץ נוצר ב־21 בנובמבר 2026 מגרסה 39-202611200317v של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק א 4
הלכה ג 4
פרק ב 4
הלכה יג 4
פרק ד 4
הלכה ב 4
פרק ה 4
הלכה ב 4
פרק ח 5
הלכה י 5
פרק ט 5
הלכה ב 5
פרק י 5
הלכה טו 5

פרק א

הלכה ג

במל"מ ד"ה תנן כו'. וכן פירש רבינו עובדיה דאע"פ דזר מקריב בבמה אין טמא מקריב בבמה. עיין בבה"ז:

במל"מ ד"ה תנן כו'. וכן פירש רבינו עובדיה דאע"פ דזר מקריב בבמה אין טמא מקריב בבמה. עיין בבה"ז:

פרק ב

הלכה יג

במל"מ: ונראה מדברי רש"י פ' לולב הגזול דלאו דוקא גז"ש דכל המדות ג"כ אין אדם דן חוץ מק"ו כו' וזה שיבוש. אבל בסנהדרין (דף ע"ג) פירש"י כן:

שם ד"ה תנן כו' וא"כ הלכה כר' יוסי דנימוקו עמו נגד ר"ש ונגד ר"י וכן כתב מהרי"ק. עיין באור חדש:

פרק ד

הלכה ב

בכ"מ ד"ה נטמאו מקצת האיברים כו'. ומשמע לרבינו דבנטמא קצת הבשר עסקינן מדקתני אם יש כזית לכל אחד ואחד ודוחק. עיין פסחים (דף ס"ב):

בכ"מ ד"ה נטמאו מקצת האיברים כו'. ומשמע לרבינו דבנטמא קצת הבשר עסקינן מדקתני אם יש כזית לכל אחד ואחד ודוחק. עיין פסחים (דף ס"ב):

פרק ה

הלכה ב

בכ"מ ד"ה ומ"ש וכו'. וכששגג או נאנס בפסח ראשון ולא עשה את השני חייב כרת, עיין בה"ז:

בכ"מ ד"ה ומ"ש וכו'. וכששגג או נאנס בפסח ראשון ולא עשה את השני חייב כרת, עיין בה"ז:

פרק ח

הלכה י

חתכו ותלהו ע"ג גחלים ה"ז צלי אש. וכתב הכ"מ ברייתא בפסחים (דף ע"ה) בשם רבי, ומשמע לרבינו דכיון דלא אשכחן מאן דפליג עליה נקטינן הכי, ועדיפא ה"ל למימר דאשכחן סתם ברייתא כרבי בתוספתא פ"ה וז"ל הפסח צולין אותו שלם ואין צולין אותו חתיכות רצה מנתחו ומטילו אבר אבר ע"ג גחלים. הרי דסברי נמי רבנן דגחלים ש"ד. ודע דהך דאבר אבר העתיק ג"כ רבינו לקמן בפ"י. וזהו כפירוש התוס' בגמרא (דף ע"ד) דחתכו היינו לגמרי ודלא כפירש"י שלא הבדילו:

פרק ט

הלכה ב

בשר הפסח שיצא חוץ לחבורתו נאסר באכילה. וכתב הכ"מ ע"ז שהוא פשוט. וז"א שהרי ההוא תנא דברייתא דמייתי בפ' מי שהיה טמא (פסחים דף צ"ה) לית ליה הכי כמ"ש רש"י שם והובא בכ"מ עצמו לקמן בס"פ. אלא טעמו של רבינו הוא שפסק כברייתא דמייתי הגמרא בפ' כ"צ (דף פ"ה) דס"ל הכי משום דהש"ס פשיט התם איבעיא מינה. ועוד דהכי תניא נמי במכילתא פ' בא לא תוציא מן הבית מן הבשר חוצה חוץ לחבורה, אם הוציא עבר על המצוה שומע אני יהא כשר הדין נותן הואיל ושלמים קדשים קלים ופסח קדשים קלים אם למדת על שלמים שאם הוציא לחוץ פסלו אף הפסח אם הוציא לחוץ פסלו ע"כ. ומכאן יש ללמוד דהעיקר הוא מ"ש רבינו כאן ורש"י בפ' מי שהיה טמא דפסול ומלקות דיוצא בפסח הוא משום ובשר בשדה טרפה לא תאכלו דהא משלמים יליף ומההוא קרא נפקא לן יוצא דקדשים כדאיתא בר"פ המקשה והעתיקו רבינו בפי"א מהלכות מעשה הקרבנות. וא"כ יוצא דפסח נמי מההוא קרא הוא דלקי. וזה דלא כמ"ש רש"י בפ' כ"צ דמלקות דאכילת יוצא בפסח נפקא מלא יאכל כי קדש וגו'. ועוד דהא הוי לאו שבכללות:

פרק י

הלכה טו

בכ"מ, ומ"ש ואין מביאין עמו חגיגה. תוספתא פ"ח. ובירושלמי איתא דר' זעירא יליף לה מקרא:

בכ"מ, ומ"ש ואין מביאין עמו חגיגה. תוספתא פ"ח. ובירושלמי איתא דר' זעירא יליף לה מקרא: